

KATARINA MARINČIČ

PO
NJIMOVIM
BESEDAM

Katarina Marinčič
PO NJIHOVIH BESEDAH

© Katarina Marinčič in Modrijan založba, d. o. o., 2014

Uredila Mija Longyka

Oprema in oblikovanje Mojca Kumar Dariš

Prelom Dušan Obštetar

Izdala in založila Modrijan založba, d. o. o.

Za založbo Branimir Nešović

Natisnjeno v Sloveniji

Naklada 800 izvodov

Ljubljana 2014

Prva izdaja

Delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga sofinancira
Javna agencija za knjigo Republike Slovenije.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-31

MARINČIČ, Katarina

Po njihovih besedah / Katarina Marinčič. - 1. izd. - Ljubljana :
Modrijan, 2014

ISBN 978-961-241-868-7

276320000

plavolase perice iz Leipziga.

WINNETOU *mrko*: Pozabil si.

KARL MAY: Kaj sem pozabil?

WINNETOU: Pozabil si na obleko, ki ti jo je sešila Winnetoujeva sestra, roža Apačev. Iz usnja, ki so ga ustrojile njene dekliške roke.

KARL MAY *se zasučje, vzravna, zavzame Winnetoujevi zrcalno držo*: Nisem pozabil. Roža Apačev mi je izdelala obleko, na las podobno tvoji, le za odtenek svetlejšo. (*Napne nozdrvi.*) Usnje je dišalo kot praženi mandlji za božič. Se spomniš? Pokazal sem se ti v novi suknji in ti razložil, kaj so mandlji in kaj je božič.

WINNETOU: Tistega dne sva se pobratila. Inču Čuna, poglavar Apačev, je zarezal v Winnetoujevo, nato še v Old Shatterhandovo žilo. Kanila sva vsak kapljo krvi, vsak v svojo skodelo. Winnetou je pil iz Charleyeve skodele, Charley iz Winnetoujeve.

KARL MAY: Bila je voda iz Rio Pecos, kri se niti okusila ni.

WINNETOU: Potem sva šla plavat.

KARL MAY: Ko sva dospela k tolmunu, sem se hotel sleči, pa si me ustavil, položil si mi roko na prsi, semle, na grodnico, in mi dejal, naj na suhem pustim le orožje.

WINNETOU: Bil je vroč dan, sonce v zenitu. Hitro sva se posušila.

KARL MAY: Usnje se je na pripeki skrčilo. Zvečer, v nizki granatnordeči svetlobi, ga skoraj ni bilo mogoče razločiti od kože, le na otip je bilo grobo. Še preden je minila noč, ki sva jo prebedela ob ognju, se je spet zmehčalo.

WINNETOU: Pustila sva ogenj, da je tlel, nisva ga podpihovala. Nebo je bilo jasno, zvezdnato in z luno. Beli brat je od lune postal žalosten. Mislim, da tudi od vetra. Od bobnenja slapu: v bližini je bil izvir. Od krikov divjih živali.